

نقش فرهنگ سازمانی مدرسه و خودتنظیمی در پیش‌بینی انگیزه پیشرفت دانش‌آموزان دبیرستانی

وحید فلاحی^۱، نیلوفر میکائیلی^۲ و اکبر عطادخت^۳

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تعیین نقش فرهنگ سازمانی مدرسه و خودتنظیمی در پیش‌بینی انگیزه پیشرفت دانش‌آموزان انجام گرفت. این پژوهش به روش همبستگی انجام شد. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانش‌آموزان شهرستان پارس‌آباد در سال تحصیلی ۹۴-۱۳۹۵ بود ($N=1532$). تعداد ۱۲۰ نفر با روش نمونه‌گیری تصادفی-خوشه‌ای انتخاب شد. جهت جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه‌های فرهنگ مدرسه، خودتنظیمی و انگیزه پیشرفت استفاده شد. داده‌های جمع‌آوری شده نیز با استفاده از آزمون‌های همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه تحلیل شدند. نتایج نشان داد که انگیزه پیشرفت با مؤلفه‌های فرهنگ سازمانی مدرسه (روابط دانش‌آموزان و معلمان $r=0/44$)، فرصت‌های آموزشی ($r=0/49$) و انتظارات هنجاری ($r=0/37$) و همچنین خودتنظیمی ($r=0/61$) رابطه مثبت و معناداری دارد ($p < 0/01$). نتایج تحلیل رگرسیون نیز نشان داد که ۳۹ درصد از کل واریانس انگیزه پیشرفت به وسیله فرهنگ سازمانی مدرسه و ۳۷ درصد به وسیله خودتنظیمی تبیین می‌شود. این نتایج ضرورت توجه جدی برنامه‌ریزان، مشاوران و مسئولین امر به موضوع انگیزه پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان را نشان می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: فرهنگ سازمانی مدرسه، خودتنظیمی، انگیزه پیشرفت

۱. نویسنده‌ی رابط: دانشجوی دکترای روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی vahid.fallahi.68@gmail.com

۲. استاد گروه روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی

۳. دانشیار گروه روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۵/۰۵/۱۲

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۶/۰۲/۱۳

مقدمه

انگیزش متغیری فرضی است که روانشناسان تربیتی، بود و نبود و درجات آن را در دانش آموزان از راه مشاهده رفتار و یا نمرات درسی در فضای آموزشی استنباط می کنند (ریو، ۲۰۰۵؛ ترجمه‌ی سیدمحمدی، ۱۳۸۶). یکی از مهم ترین مؤلفه‌های زندگی دانش آموزان نیاز به پیشرفت است (حسینی چاری، ۱۳۸۲؛ علایی خرائم، نریمانی و علایی خرائم، ۱۳۹۱). انگیزه پیشرفت^۱ میل، اشتیاق و تلاشی است که فرد برای دستیابی به یک هدف یا تسلط به اشیاء و امور و یا افراد و اندیشه‌ها و رسیدن به یک معیار متعالی از خود ابراز می کند (پارسا، ۱۳۷۶). در واقع دانش آموزان و دانشجویان از طریق انگیزه پیشرفت برانگیخته می شوند تا تکالیف تحصیلی خود را برای رسیدن به اهداف خود و سطح مشخصی از تخصص، مهارت و موفقیت تکمیل کنند. رفتارهای افراد با انگیزه بالا پراثرتری، هدفمند، جهت دار و ثبات دار است (امرابی، الهی مطلق، عزیزی و پاهون، ۲۰۱۱). سابینا^۲ (۲۰۱۰) در تحقیقات خود گزارش داد انگیزش پیشرفت را می توان به عنوان یک پیشگوی مهم روان شناختی برای شکست‌ها و پیروزی‌های آینده دانش آموزان قلمداد کرد. کولونیدیر^۳ (۲۰۱۱) نیز با مطالعه انگیزه پیشرفت در ارتباط با انگیزه تحصیلی دانش آموزان نشان داد یکی از مهم ترین عواملی که باعث می شود فردی رو به جلو حرکت کند انگیزه است. یکی از سازمان‌های مؤثر و مهم در جهان امروز سازمان آموزش و پرورش است. جایگاه تحقق اهداف آموزش و پرورش هر کشور مدارس آن است و بدون شک مدارس متأثر از فرهنگ سازمانی حاکم بر آموزش و پرورش به گونه اعم هستند (نیکنامی، ۱۹۹۶). در نظام آموزش و پرورش، دانش آموزان مهم ترین عنصر تشکیل دهنده آن نظام محسوب می شوند و تمامی برنامه ریزی‌ها و سیاست گذاری‌ها و تدارک امکانات در آموزش و پرورش به دانش آموزان منتهی می شود؛ چرا که آماده کردن دانش آموزان و ایجاد صلاحیت‌های لازم در آن‌ها برای ورود به اجتماعی که خود سازنده آن

1. achievement motivation
2. Sabina
3. Kulwinder

هستند، هدف نهایی آموزش و پرورش است و هر چقدر به مسائل و مشکلات دانش‌آموزان توجه بیشتری شود ساختار آینده اجتماع از استحکام بیشتری برخوردار خواهد بود (نادری بلداجی، ۱۳۸۱). به نظر می‌رسد یکی از متغیرهای که می‌تواند در انگیزش پیشرفت دانش‌آموزان نقش داشته فرهنگ سازمانی مدرسه^۱ باشد. روئینی ثانی (۱۳۹۲) در تحقیق خود نشان داد که از مهم‌ترین مولفه‌های افزایش انگیزه پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان توجه به فرهنگ مدرسه است. فرهنگ سازمانی مدرسه عبارت است از باورها، هنجارها و عادات غالب در سازمان که در ضمیر ناخودآگاه کارکنان سازمان شکل می‌گیرد و بر رفتار آنان سایه می‌افکند. از این رو هنجارها و عادات کاری افراد در سازمان که البته بخش عمده آن از فرهنگ عمومی جامعه نشأت می‌گیرد، گاهی سازنده و گاهی بازدارنده و حتی مخرب است (میرسپاسی، ۲۰۰۵). توجه صحیح به فرهنگ سازمانی کلید موفقیت سازمان است و سازمان می‌تواند با ارائه صحیح فرهنگ سازمانی به سطح عالی پیشرفت نائل آید (هافستد و نیویند^۲، ۱۹۹۰). انگیزه پیشرفت را در بسیاری از حوزه‌های فعالیت مثل شغل، مدرسه، هنرهای خانگی یا مسابقات ورزشی و قهرمانی می‌توان مشاهده کرد و ما از مدرسه انتظاری جزء دست یافتن دانش‌آموزان به این پیشرفت نداریم (بهرامی، ۱۳۸۵). ماهر (۱۹۹۰) با انجام پژوهشی در این راستا نتیجه گرفته است که فرهنگ سازمانی مدرسه روی انگیزش و موفقیت تأثیر می‌گذارد. شواهد پژوهشی نیز حاکی از آن است که بین ادراکات دانش‌آموزان از فرهنگ مدرسه در ابعاد نگرش به تحصیل و یادگیری، رفتارها و پیامدهای آموزشی، یادگیری گروهی و محیط فیزیکی مدرسه با پیشرفت تحصیلی آنان رابطه معناداری وجود دارد (رجائیان، ۱۳۸۷). دهقان پور (۱۳۹۰) در پژوهش خود نشان داد بین فرهنگ مدرسه و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان تفاوت معناداری وجود دارد. عارفی، رحمانی و صفایی (۱۳۸۹) با انجام پژوهشی نشان دادند که بین عناصر و ابعاد فرهنگ مدرسه و انگیزش پیشرفت رابطه وجود دارد و ابعاد فرهنگ مدرسه قدرت پیش‌بینی‌کنندگی انگیزه پیشرفت را دارد.

1. school organizational culture
2. Hafseted & Neuiyen

یکی دیگر از متغیرهای که در انگیزه پیشرفت دانش آموزان نقش دارد خودتنظیمی^۱ است. هر چند یادگیری خودتنظیمی یک سازه جدید در حیطه روانشناسی تربیتی است؛ اما اهمیت تئوریک و دلالت‌های عملی آن مورد توجه فزاینده‌ای قرار دارد. سالووارا^۲ (۲۰۰۵) بیان می‌کند در رابطه با خودتنظیمی، تعاریف متفاوتی در پیشینه پژوهشی موجود در این زمینه به چشم می‌خورد. به نحوی که لموس (۱۹۹۹، به نقل از کارشکی، ۱۳۸۷) خودتنظیمی را به عنوان توانایی فرد برای تعدیل رفتارهایش بر طبق شرایط و تغییرات محیط بیرونی و درونی معرفی می‌کند. کیت و فرس^۳ (۲۰۰۵) خودتنظیمی را به عنوان تفکر در مورد فکر کردن، برنامه ریزی، نظارت و ارزیابی کردن میزان پیشرفت در انجام یک فعالیت می‌داند. علاوه بر این عصر کنونی نیازمند افرادی است که توانایی هدایت یادگیری خویش را داشته باشند. با توجه به جایگاه و اهمیت سیستم آموزشی در هر جامعه‌ای انتظار تحقق چنین هدفی نیز متوجه نظام آموزشی است. بر این اساس تجهیز دانش آموزان به مهارت کنترل و تنظیم‌گری یادگیری‌هایشان، تحت اصطلاح کلی خودتنظیمی در مدرسه و ورای آن، موضوع محوری بحث میان مجریان، سیاست‌گذاران و محققان تربیتی را تشکیل می‌دهد (بوکارتز و کارنو^۴، ۲۰۰۵؛ آرسال^۵، ۲۰۱۰). صمدی (۱۳۸۳) با انجام پژوهشی نشان داد که بین راهبردهای خودتنظیمی در یادگیری دانش آموزان تفاوت معناداری وجود دارد. کدیور، جوادی و ساجدیان (۱۳۸۹) در پژوهشی به این نتیجه رسیدند که بین دو متغیر سبک تفکر و خودتنظیمی با انگیزه پیشرفت رابطه مثبت وجود دارد. رجایی هرندی (۱۳۸۹) در پژوهش خود نشان داد که بین خودتنظیمی با عملکرد تحصیلی رابطه مثبت وجود دارد. یاسمی‌نژاد، طاهری، گل‌محمدیان و احدی (۱۳۹۲) نیز در پژوهشی نشان دادند که بین خودتنظیمی و انگیزش پیشرفت دانش آموزان دختر رابطه مثبت وجود دارد.

-
1. self - regulation
  2. Salovaara
  3. Keith & Frees
  4. Boekaerts & Corno
  5. Arsal

تحقیقات انجام شده در این زمینه نشان می‌دهد که فرهنگ سازمانی مدرسه روی انگیزش و موفقیت دانش‌آموزان تأثیر می‌گذارد. به گونه‌ای که مدرسه با فرهنگ سازمانی مناسب بستری مناسب برای برانگیختن دانش‌آموزان و افزایش میزان بهره‌وری آنها بوده و بالعکس، مدرسه با فرهنگ سازمانی نامناسب موجب کاهش بهره‌وری و کارایی دانش‌آموزان می‌شود؛ علاوه بر این موفقیت دانش‌آموزان در یک تکلیف یادگیری به سطح خودتنظیمی و راهبردهایی بستگی دارد که فرد برای انجام آن انتخاب کرده است (جلیلی، ۱۳۸۴)؛ بنابراین با توجه به سوابق موجود، پژوهش حاضر درصدد پاسخگویی به این سؤال است که آیا فرهنگ سازمانی مدرسه و خودتنظیمی با انگیزه پیشرفت رابطه معناداری دارد؟

روش

روش این پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بوده و فرهنگ سازمانی مدرسه و خودتنظیمی متغیرهای پیش‌بین و انگیزه پیشرفت متغیر ملاک است.

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری: جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانش‌آموزان دختر و پسر (دو دبیرستان دخترانه و دو دبیرستان پسرانه) دوره متوسطه مدارس دولتی شهرستان پارس‌آباد در سال تحصیلی ۹۴-۱۳۹۵ بودند ($N=1532$). چون حداقل حجم نمونه در تحقیقات همبستگی ۳۰ نفر به ازای هر متغیر است، در این پژوهش به دلیل متغیر پیش‌بین تعداد ۹۰ نفر کفایت می‌کرد؛ ولی برای افزایش اعتبار نتایج، تعداد ۱۲۰ نفر (۶۰ نفر دختر و ۶۰ نفر پسر) از این دانش‌آموزان به روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای از جامعه آماری فوق انتخاب و در پژوهش شرکت داده شدند.

پرسشنامه فرهنگ سازمانی مدرسه: برای سنجش این متغیر از پرسشنامه فرهنگ مدرسه الساندرو و ساد^۱ (۱۹۹۷) استفاده شد. این مقیاس از ۲۵ گویه تشکیل شده و چهار بعد روابط

1. Alessandro & Sad

دانش آموزان (۴ گویه)، روابط دانش آموزان و معلمان (۶ گویه)، فرصت‌های آموزشی (۸ گویه) و انتظارات هنجاری (۷ گویه) را می‌سنجد. گویه‌ها بر اساس طیف لیکرت پنج درجه‌ای از کاملاً مخالفم «۱» تا کاملاً موافقم «۵» تنظیم شده است. الساندر و ساد (۱۹۹۷) ضریب پایایی این مقیاس را به ترتیب برای روابط دانش آموزان ۰/۸۰، روابط دانش آموزان و معلمان ۰/۸۳، فرصت‌های آموزشی ۰/۸۵ و انتظارات هنجاری ۰/۷۷ گزارش نموده‌اند. همچنین غلامی و همکاران (۱۳۹۲) پایایی این پرسشنامه را به روش آلفای کرونباخ برای روابط دانش آموزان ۰/۷۹، برای روابط دانش آموزان و معلمان ۰/۷۸، فرصت‌های آموزشی ۰/۸۶ و برای کل مقیاس ۰/۸۹ اعلام کردند و برای روایی عاملی تأییدی این پرسشنامه $GFI=0/85$ ، $AGFI=0/82$ و $CFI=0/96$ و $RMSEA=0/07$ اعلام کردند.

پرسشنامه انگیزه پیشرفت هرمنس: این پرسشنامه به صورت ۲۹ جمله ناقص ساخته شده که به دنبال هر جمله ناتمام چند گزینه داده شده است. شیوه نمره گذاری در این آزمون بر اساس پاسخ آزمودنی‌ها به سؤالات و به این صورت است که به گزینه‌ها بر حسب انگیزش پیشرفت از زیاد به کم و یا از کم به زیاد، نمره‌های ۴ تا ۱ یا ۱ تا ۴ تعلق می‌گیرد. هرمنس با استفاده از دو روش آلفای کرونباخ و بازآزمایی اعتبار آزمون را به ترتیب ۰/۸۴ و ۰/۸۲ محاسبه کرده است (عارفی و همکاران، ۱۳۸۹). هومن و عسگری (۱۳۷۹) پژوهشی را با هدف اعتباریابی، رواسازی و هنجاریابی آزمون انگیزه پیشرفت روی گروه نمونه ای به حجم ۱۰۷۳ (۵۶۰ دختر و ۵۱۳ پسر) از دانش آموزان دبیرستانی شهرستان ساوه و حومه که با روش نمونه برداری چند مرحله ای انتخاب شدند، اجرا نمودند. ضریب پایایی آزمون با استفاده از فرمول آلفای کرونباخ برابر ۰/۸۰ گزارش شده است که تأیید کننده پایایی مطلوب آزمون است.

پرسشنامه خود - تنظیمی بوفارد: پرسشنامه ۱۴ سوالی بوفارد و همکاران (۱۹۹۵) به نقل از کدیور، (۱۳۸۰) ابزاری است جهت سنجش خودتنظیمی که بر اساس نظریه شناختی اجتماعی بندوار طرح شده است. سؤالات این پرسشنامه در مقیاس لیکرت است. روایی و پایایی این ابزار توسط

کدیور (۱۳۸۰) مورد مطالعه قرار گرفته و ضریب پایایی کل پرسشنامه براساس آلفاس کرونباخ ۰/۷۱. به دست آمده است. در پژوهش طالب زاده نوبریان، ابوالقاسمی، عشوری نژاد و موسوی (۱۳۹۰) نیز پایایی آن را بر روی ۳۰ دانشجو و با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۷۶. به دست آوردند که بر این اساس ادعا می‌شود این پرسشنامه قادر به پیش‌بینی نمره‌های واقعی آزمودنی‌ها است.

روش اجرا: روش جمع‌آوری اطلاعات به این صورت بود که ابتدا لیست تمامی مدارس دولتی دوره متوسطه پارس‌آباد که ۸ مدرسه را شامل می‌شد تهیه و چهار مدرسه (۲ دبیرستان دخترانه و ۲ دبیرستان پسرانه) از بین آن‌ها با روش نمونه‌گیری خوشه‌ای تصادفی انتخاب شد. سپس پژوهشگر با حضور در مدارس و ضمن هماهنگی با مدیر و دبیران مدارس مربوطه، پرسشنامه‌ها را توزیع نمود. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها نیز با استفاده از نرم افزار SPSS-20 از آماره‌های توصیفی نظیر میانگین و انحراف استاندارد و تحلیل‌های استنباطی همچون ضریب همبستگی پیرسون و آزمون رگرسیون چندگانه استفاده شد.

نتایج

تعداد ۱۲۰ دانش‌آموز پسر (۶۰ نفر ۵۰/۸ درصد) و دختر (۵۸ نفر معادل ۴۹/۲ درصد) با میانگین سنی ۱۵/۷۰ و انحراف معیار ۰/۷۲ در این پژوهش شرکت داشتند. از لحاظ رشته تحصیلی نیز ۳۴ نفر (۲۸/۸٪) رشته انسانی؛ ۶۳ نفر (۵۳/۴٪) علوم تجربی؛ ۱۴ نفر (۱۱/۹٪) ریاضی و تعداد ۷ نفر عمومی (۵/۹٪) بودند که هنوز رشته خاصی را انتخاب نکرده بودند.

نقش فرهنگ سازمانی مدرسه و خودتنظیمی در پیش بینی انگیزه پیشرفت دانش آموزان دبیرستانی

جدول ۱. میانگین، انحراف معیار و ضرایب همبستگی نمرات آزمودنی‌ها در هر یک از مؤلفه‌های فرهنگ سازمانی مدرسه و خودتنظیمی با انگیزه پیشرفت

متغیرها	M	SD	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۱. روابط دانش آموزان	۱۲/۳۵	۳/۳۹	۱					
۲. روابط دانش آموزان و معلمان	۱۹/۱۲	۵/۲۶	۰/۵۹**	۱				
۳. فرصت‌های آموزشی	۲۲/۱۱	۶/۲۶	۰/۲۹**	۰/۴۷**	۱			
۴. انتظارات هنجاری	۲۸/۵۹	۶/۷۸	۰/۳۹**	۰/۳۸**	۰/۵۸**	۱		
۵. خودتنظیمی	۴۷/۵۹	۶/۵۶	۰/۲۷**	۰/۳۷**	۰/۴۸**	۰/۳۶**	۱	
۶. انگیزه پیشرفت	۹۰/۳۹	۷/۲۲	۰/۱۸	۰/۴۴**	۰/۴۹**	۰/۳۷**	۰/۶۱**	۱

نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد که بین روابط دانش آموزان و معلمان ($r=0/44$; $p<0/01$)، فرصت‌های آموزشی ($r=0/49$; $p<0/01$) و انتظارات ($r=0/37$; $p<0/01$) و خودتنظیمی ($r=0/61$; $p<0/01$) با انگیزه پیشرفت رابطه مثبت و معناداری وجود دارد.

جدول ۲. نتایج تحلیل رگرسیون انگیزه پیشرفت بر اساس مؤلفه‌های فرهنگ مدرسه

متغیرهای پیش بین	R	R ²	F	p	B	SEB	β	t	p	ملاک
مقدار ثابت	۰/۶۲	۰/۳۹	۱۲/۸۶	۰/۰۰۱						
روابط دانش آموزان					۷۱/۵۲	۳/۲۲		۲۲/۱۸	۰/۰۰۱	
روابط دانش آموزان و معلمان					-۰/۳۸۵	۰/۲۳۶	-۰/۱۸۸	-۱/۶۳	۰/۱۰۶	
فرصت‌های آموزشی					۰/۶۲۱	۰/۱۶۳	۰/۴۶۶	۳/۸۲	۰/۰۰۱	
انتظارات هنجاری					۰/۱۰۸	۰/۱۲۷	۰/۰۹۳	۰/۸۵۰	۰/۳۹۸	

انگیزه پیشرفت

نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد که ۳۹ درصد از کل واریانس انگیزه پیشرفت به وسیله مؤلفه‌های فرهنگ سازمانی مدرسه تبیین می‌شود. نتایج آزمون آنوا نشان‌گر معناداری مدل رگرسیون است ($P < 0/001$; $F = 12/86$). نتایج ضریب رگرسیون نیز نشان می‌دهد که از بین مؤلفه‌های فرهنگ سازمانی مدرسه فقط روابط دانش‌آموزان و معلمان ($t = 3/82$; $P < 0/001$) و فرصت‌های آموزشی ($t = 2/72$; $P < 0/008$) انگیزه پیشرفت را پیش‌بینی می‌کنند.

جدول ۳. نتایج تحلیل رگرسیون انگیزه پیشرفت براساس خودتنظیمی

ملاک	متغیرهای پیش‌بین	R	R ²	F	p	B	SEB	β	t	p
		۰/۶۰	۰/۳۷	۵۳/۵۹	۰/۰۰۱					
انگیزه	مقدار ثابت					۵۹/۶۴	۴/۲۷		۱۳/۹۵	۰/۰۰۱
پیشرفت	خودتنظیمی					۰/۶۴۹	۰/۰۸۹	۰/۶۰۹	۷/۳۲	۰/۰۰۱

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که ۳۷ درصد از کل واریانس انگیزه پیشرفت به وسیله خودتنظیمی تبیین می‌شود. نتایج آزمون آنوا نشان‌گر معناداری مدل رگرسیون است ($F = 53/59$; $P < 0/001$). نتایج ضریب رگرسیون نیز نشان می‌دهد که خودتنظیمی ($t = 7/32$; $P < 0/001$) انگیزه پیشرفت را پیش‌بینی می‌کند.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش فرهنگ سازمانی مدرسه و خودتنظیمی در پیش‌بینی انگیزه پیشرفت دانش‌آموزان بود. با توجه به اطلاعات جمع‌آوری شده در این پژوهش متغیر فرهنگ سازمانی مدرسه در ابعاد روابط دانش‌آموزان، روابط دانش‌آموزان و معلمان، فرصت‌های آموزشی و انتظارات هنجاری و همچنین متغیر خودتنظیمی با انگیزه پیشرفت مورد کنکاش قرار گرفت. نتایج آزمون همبستگی پیرسون نشان داد که بین ابعاد و عناصر فرهنگ سازمانی مدرسه با انگیزه پیشرفت دانش‌آموزان رابطه وجود دارد. نتایج تحلیل رگرسیون نیز نشان داد که ۳۹ درصد از کل

واریانس انگیزه پیشرفت به وسیله مؤلفه‌های فرهنگ سازمانی مدرسه تبیین می‌شود. این نتایج با نتایج تحقیقات بهرامی (۱۳۸۵)، دهقان پور (۱۳۹۰)، روئینی ثانی (۱۳۹۲)، عارفی و همکاران (۱۳۸۹)، حسینی چاری (۱۳۸۲) و گاه، یانگ و فرایزر (۱۹۹۵) همسو است. در تبیین این یافته می‌توان گفت که از آنجا که فرهنگ سازمانی مدرسه به عنوان مجموعه‌ای از باورها و ارزش‌های مشترک بر رفتار و اندیشه اعضای سازمان اثر می‌گذارد؛ می‌تواند نقطه شروعی برای حرکت و پویایی و یا مانعی در راه پیشرفت دانش آموزان به شمار آید. مدارسی که دارای فرهنگ سازمانی قوی‌تری بوده دانش آموزان آن‌ها از پیشرفت تحصیلی بهتری برخوردار هستند (یوسف، ۲۰۱۱). رجائیان (۱۳۸۷) با انجام پژوهشی نشان داد که فرهنگ سازمانی مدرسه از اساسی‌ترین زمینه‌های تغییر و تحول در دانش آموزان است و بین ادراک دانش آموزان از فرهنگ سازمانی مدرسه و مؤلفه‌های آن با انگیزه پیشرفت تحصیلی دانش آموزان رابطه وجود دارد؛ به گونه‌ای که مدرسه با فرهنگ سازمانی مناسب، بستری مناسب برای برانگیختن دانش آموزان و افزایش میزان بهره‌وری آن‌ها بوده و بالعکس، مدرسه با فرهنگ سازمانی نامناسب موجب کاهش بهره‌وری و کارایی دانش آموزان می‌شود. روح زندگی مدرسه‌ای و فعالیت‌های تحصیلی، متأثر از فرهنگ مدرسه است و شکل‌گیری انگیزه، تعهد، تلاش و تمرکز در مدارس به آن وابسته است. مدرسه جامعه کوچکی است که فضای معینی را به وجود می‌آورد و انگیزش ایجاد می‌کند. در واقع نگرش‌هایی که مدارس به صورت پنهان و نه به صورت رسمی به دانش آموزان منتقل می‌کنند، در میزان انگیزش آن‌ها مؤثر است. در فرهنگ سازمانی قوی، متغیرهایی چون ساختار کلاس درس، روش تدریس، آراستگی دبیر، سیستم تنبیه و تشویق، نظام ارزشی مدرسه و روابط عاطفی درون مدرسه پیش‌بین خوبی برای افزایش انگیزش پیشرفت دانش آموزان هستند (بهرامی، ۱۳۸۵). همچنین فرهنگ مدرسه قوی قادر است به میزان قابل توجهی بر تعهد معلمان و پیشرفت دانش آموزان اثر بگذارد و استحکام رفتار آنان را افزایش دهد و جانشینی برای قوانین و مقررات رسمی باشد (بونتری و همکاران، ۲۰۱۴). حاج شمسایی، کارشکی و امین ایزدی (۱۳۹۳) و

آقاجانی، پهلوان و فلاحی (۱۳۹۴) در پژوهش‌های جداگانه خود نشان دادند که جو مدرسه‌ای و کلاسی نامناسب می‌تواند موجب افزایش ناسازگاری و خودناتوان سازی و به طور غیر مستقیم موجب کاهش انگیزه پیشرفت در دانش‌آموزان گردد. در صورتی که اگر فرهنگ قوی و مثبت باشد باعث می‌شود که دانش‌آموزان درباره ادامه تحصیل خود احساس بهتری داشته و تکالیف خود را به نحو احسن انجام دهند. در نتیجه موجب عملکرد بهتر و انگیزه پیشرفت بیشتری می‌شود. نتایج آزمون همبستگی پیرسون همچنین نشان داد که انگیزه پیشرفت با خودتنظیمی رابطه دارد. نتایج تحلیل رگرسیون نیز نشان داد که ۳۷ درصد از کل واریانس انگیزه پیشرفت به وسیله خودتنظیمی تبیین می‌شود. این یافته‌ها با نتایج صمدی (۱۳۸۳)، (جلی، ۱۳۸۴)، کدیور و همکاران (۱۳۸۹)، رجایی‌هرندی (۱۳۸۹)، یوسف (۲۰۱۱)، حسن زاده (۱۳۹۲)، مصطفی‌سرباز، ابوالقاسمی و رستم‌اوغلی (۱۳۹۳) و نریمانی، خشنودی‌ای‌چماچائی، زاهد و ابوالقاسمی (۱۳۹۵) مبنی بر اینکه موفقیت دانش‌آموزان در یک تکلیف یادگیری به سطح خودتنظیمی و راهبردهای بستگی دارد که فرد برای انجام آن انتخاب کرده است همسو است. یاسمی نژاد و همکاران (۱۳۹۲) در پژوهشی که به بررسی رابطه خودتنظیمی با انگیزش پیشرفت پرداختند، نشان دادند که متغیر پیش‌بین خودتنظیمی، توان تبیین ۲۵ درصد واریانس انگیزش پیشرفت را دارد. به گونه‌ای که افزایش خصلت خودتنظیمی در دانش‌آموزان علاوه بر پذیرش مسئولیت در فرآیند یادگیری می‌تواند به تسهیل این فرآیند نیز کمک کند. همچنین هنگامی که یادگیرندگان در فرآیند ساخت یادگیری فعال باشند این امر به افزایش انگیزه آن‌ها منجر خواهد شد و وجود انگیزه عامل مهمی در به‌کارگیری راهبردهای یادگیری خودنظم یافته تلقی می‌شود. زغبی قناد، ظاهری و سوادکوهی (۱۳۹۳) در پژوهشی خود نشان دادند که میان خودتنظیمی و فرسودگی تحصیلی رابطه منفی وجود دارد؛ به گونه‌ای که نارسایی در خودتنظیمی دانش‌آموزان می‌تواند موجب فرسودگی و به صورت غیر مستقیم موجب کاهش انگیزه تحصیلی او گردد. درحالی‌که دانش‌آموزان با خودتنظیمی بالاتر، با به‌کارگیری راهبردهای شناختی و فراشناختی و همچنین راهبردهای مدیریت

مناسب منابع، سعی در افزایش یادگیری و درک و تمرکز خود دارند. در نتیجه، موجب می شود این دانش آموزان، تکالیف درسی را بیشتر پی گیری کنند، به طور مداوم پیشرفت خود را نظارت می کنند و در صورت لزوم روش خود را تغییر می دهند. دانش آموزانی که از راهبردهای خودتنظیمی بیشتری استفاده می کنند، در هنگام تدریس معلم یا هنگام مطالعه سعی می کنند همان زمان با معنادار کردن اطلاعات، ایجاد ارتباط منطقی با اطلاعات قبل، کنترل چگونگی این فرآیند و ایجاد محیط یادگیری مناسب، مطالب را یاد بگیرند و عملکرد تحصیلی خود را بالا ببرند.

بنابراین بهبود پیشرفت تحصیلی و فراگیری مهارت های مربوط به آن بارزترین انتظاری است که جامعه از مدرسه دارد. معقول است که جامعه اولین و مهم ترین هدف فرستادن فرزندان خود به مدرسه را کسب دانش و مهارت های علمی «پیشرفت» بداند و بر همین بنیان است که برای دست اندرکاران مدرسه ضرورت پیدا می کند که تلاش اصلی خود را معطوف به تحقق این هدف کنند (عارفی و همکاران، ۱۳۸۹). محدود بودن پژوهش حاضر به شهر پارس آباد و اجرای آن بر روی یک مقطع تحصیلی، عدم همکاری کامل دانش آموزان و همگن بودن بیش از حد نمونه از لحاظ سن، تحصیلات و مرتبه اقتصادی - اجتماعی از جمله محدودیت های مهم این پژوهش به شمار می رود؛ بنابراین پیشنهاد می شود این پژوهش در دیگر مناطق جغرافیایی و در دیگر مقاطع تحصیلی اجرا شود. از لحاظ کاربردی نیز پیشنهاد می شود برنامه های آموزشی در قالب کارگاه برای معلمان تهیه شود و اهمیت رابطه بین معلم و شاگرد در انگیزش پیشرفت دانش آموزان مورد تأکید قرار گیرد. همچنین با برگزاری کلاس های ضمن خدمت برای معلمان و کلاس های فوق برنامه برای دانش آموزان، جهت آشنایی بیشتر با به کارگیری مهارت های خودتنظیمی توصیه می گردد.

منابع

آقاجانی، سیف اله؛ پهلوان، علی و فلاحی، وحید. (۱۳۹۴). بررسی رابطه فرهنگ سازمانی مدرسه با میزان خود ناتوان سازی تحصیلی و رفتارهای خشونت آمیز در دانش آموزان. سومین کنفرانس ملی توسعه

- پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی، تهران.
- بهرامی، فاطمه. (۱۳۸۵). بررسی رابطه بین انگیزش پیشرفت دانش‌آموزان دختر و پسر دوره متوسطه شهر اصفهان با ویژگیهای آموزشی آنها. *مجله پژوهش‌های تربیتی و روانی*، ۲(۲)، ۶۱-۷۲.
- پارسا، محمد. (۱۳۷۶). روانشناسی تربیتی. چاپ اول، تهران: انتشارات علمی.
- جلیلی، امجد. (۱۳۸۴). رابطه سبک مقابله با خود تنظیمی در یادگیری و مقایسه آن در دانش‌آموزان دختر و پسر سال سوم راهنمایی در مناطق ۷ و ۸. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی تهران، تهران.
- حاج شمسایی، مهدی؛ کارشکی، حسین و امین ایزدی، سیدامیر. (۱۳۹۳). آزمون مدل نقش میانجی گرانه خودتنظیمی در رابطه بین جو روانی اجتماعی کلاس و ناسازگاری کلاسی دانش‌آموزان دوره راهنمایی. *مجله روانشناسی مدرسه*، ۳(۳)، ۲۱-۳۷.
- حسن زاده، لیلا. (۱۳۹۲). بررسی نقش یادگیری خود تنظیمی در رابطه با ادراکات کلاسی و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان پایه اول متوسطه شهرستان کنگان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت، فارس.
- حسینی چاری، مسعود. (۱۳۸۲). بررسی عناصر و ابعاد فرهنگ مدرسه و تأثیر آن بر پیامدهای شناختی - رفتاری در دانش‌آموزان دوره ابتدایی شهر شیراز. پایان‌نامه دکترا، دانشگاه شیراز، شیراز.
- دهقان‌پور، آزاده. (۱۳۹۰). بررسی رابطه بین اندازه مدرسه، فرهنگ مدرسه و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان در مدارس راهنمایی و متوسطه دخترانه دولتی شهر اهواز. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز.
- رجائیان، محمد حسین. (۱۳۸۷). رابطه ادراکات دانش‌آموزان از فرهنگ مدرسه با پیشرفت تحصیلی آنان در دبیرستان‌های شهر اصفهان در سال تحصیلی ۸۷-۱۳۸۶. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان، اصفهان.
- رجایی‌هرندی، زهرا. (۱۳۸۹). رابطه بین انگیزش پیشرفت و خودتنظیمی با عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی تهران واحد مرکزی، تهران.

- روئینی ثانی، فرزانه. (۱۳۹۲). رابطه فرهنگ مدرسه با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان: نقش تعدیل کننده اندازه مدرسه. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه سمنان، سمنان.
- ریو، جان مارشال. (۲۰۰۵). انگیزش و هیجان (ویراست چهارم). ترجمه یحیی سیدمحمدی (۱۳۸۶). تهران: نشر ویرایش.
- زغبی قناد، سیمین؛ ظاهری، لاله و سواد کوهی، سحر. (۱۳۹۳). رابطه خودتنظیمی تحصیلی با فرسودگی تحصیلی در دانش آموزان دختر. نخستین همایش ملی الکترونیکی رویکردهای کاربردی و پژوهشی در علوم انسانی و مدیریت.
- صمدی، معصومه. (۱۳۸۳). بررسی خودتنظیمی یادگیری دانش آموزان و والدین: مطالعه نقش جنسیت و عملکرد تحصیلی. *مجله روانشناسی و علوم تربیتی*، ۳۴(۱)، ۱۵۷-۱۷۵.
- طالب زاده نوبریان، محسن؛ ابوالقاسمی، محمود؛ عشوری نژاد، فاطمه و موسوی، سید حسین. (۱۳۹۰). بررسی روابط ساختاری خودپنداره، یادگیری خودتنظیمی و موفقیت تحصیلی دانشجویان. *مجله روش ها و مدل های روانشناختی*، ۴، ۶۵-۷۹.
- عارفی، مژگان؛ رحمانی، جهانبخش و صفایی، سهیلا. (۱۳۸۹). رابطه عناصر و ابعاد فرهنگ مدرسه با انگیزه پیشرفت در دانش آموزان راهنمایی شهرستان مبارکه. *مجله برنامه ریزی درسی- دانش و پژوهش در علوم تربیتی*، ۲۷، ۱۰۱-۱۱۶.
- علایی خرائم، رقیه؛ نریمانی، محمد و علایی خرائم، سارا. (۱۳۹۱). مقایسه ی باورهای خودکارآمدی و انگیزه ی پیشرفت در میان دانش آموزان با و بدون ناتوانی یادگیری. *مجله ناتوانی های یادگیری*، ۱(۳)، ۸۵-۱۰۴.
- کارشکی، حسین. (۱۳۸۷). نقش خود تنظیمی در یادگیری غیر رسمی. *مجموعه مقالات اولین همایش آموزش و یادگیری غیر رسمی، مشهد*، ۶۱۱-۶۲۷.
- کدیور، پروین. (۱۳۸۰). بررسی خود کارآمدی، خودگردانی و هوش در پیشرفت درسی دانش آموزان دبیرستانی. *مجله علوم تربیتی و روانشناسی*، ۱۰(۱-۲)، ۴۵-۵۸.
- کدیور، پروین؛ جوادی، محمدجعفر و ساجدیان، فاطمه. (۱۳۸۹). رابطه سبک تفکر و خود تنظیمی با انگیزه پیشرفت. *مجله تحقیقات روانشناختی*، ۲(۶)، ۳۰-۴۳.

مصطفی‌سرباز، زهرا؛ ابوالقاسمی، عباس و رستم‌اوغلی، سهیلا. (۱۳۹۳). مقایسه‌ی راهبردهای خودتنظیمی، خلاقیت و جهت‌گیری هدف در دانش‌آموزان با و بدون اختلال ریاضی. *مجله ناتوانی‌های یادگیری*، ۳(۳)، ۶۸-۷۸.

نادری بلداجی، فرود. (۱۳۸۱). عوامل فرهنگی- اجتماعی و آموزشی مؤثر بر ترک تحصیل دانش‌آموزان مدارس راهنمایی عشایری شهرستان لردگان واردل. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه علامه طباطبایی.

نریمانی، محمد؛ خشنودنیای چماچائی، بهنام، زاهد، عادل و ابوالقاسمی، عباس. (۱۳۹۵). مقایسه‌ی باورهای انگیزشی و راهبردهای یادگیری خودتنظیمی در دانش‌آموزان پسر نارساخوان، نارسانویس، نارسا حساب و عادی. *مجله ناتوانی‌های یادگیری*، ۵(۴)، ۸۷-۱۰۷.

هومن، حیدرعلی و عسگری، علی. (۱۳۷۹). تهیه و استاندارد کردن آزمون انگیزه پیشرفت. *فصلنامه پژوهش‌های روان‌شناختی*، ۱۱، ۹-۳۲.

یاسمی نژاد، پریسا؛ طاهری، مرضیه؛ گل‌محمدیان، محسن و احدی، حسن. (۱۳۹۲). رابطه خودتنظیمی با انگیزه پیشرفت و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان دختر دوره متوسطه شهر تهران. *پژوهش‌های آموزشی و یادگیری*، ۲(۳)، ۳۲۵-۳۳۸.

Aghajani, S., Pahlavi, A., & Falahi, V. (2015). The relationship between school organizational culture and educational disability and violent behaviors in students. Third National Conference on Sustainable Development in Educational and Psychological Sciences, Social and Cultural Studies, Tehran. (Persian)

Alaei Kharaem, R., Narimani, M., & Alaei Kharaem, S. (2012). A comparison of self-efficacy beliefs and achievement motivation in students with and without learning disability. *Journal of Learning Disabilities*, 1(3), 85-104. (Persian)

Alessandro, A., & Sad, D. (1997). The dimensions and measurement of school culture: Understanding school culture as the basis for school reform. *International Journal of Education Research*, 277, 553-569.

Amrai, K., Elahimotlagh, S., Azizi, Z., & Pahan, H. (2011). The relationship between academic motivation and academic achievement students. *Journal of Social And Behavioral Sciences*, 15, 399-402.

Arefi, M., Rahmani, J., & Safai, S. (2010). The relationship between elements and dimensions of school culture with achievement motivation in Mobarakeh middle school students. *Journal of Curriculum Planning - Knowledge and Research in Educational Sciences*, 27, 101-116. (Persian)

- Arsal, Z. (2010). The effects of oiaries on self-regulation strategies of preservice science teachers. *International Journal of Environmental & Science Education*, 5(1),85-103.
- Bahrami, F. (2006). Investigating the relationship between male and female high school students' progress in Isfahan with their school characteristics. *Journal of Educational and Psychological Research*, 2 (2), 61-72. (Persian)
- Boekaerts, L.,& Corno, H. (2005). Self-regulation in the classroom: A perspective in assessment and intervention, applied psychology. *Journal of An International Review*, 54,199-231.
- Dehgan, A. (2011). Investigating the relationship between school size, school culture and academic achievement of students in Ahwaz State Girls' secondary and secondary schools. M.Sc., Shahid Chamran University of Ahwaz, Ahwaz. (Persian)
- Goh, S., Young, D., & Fraser, B. (1995). Psychosocial climate and student outcomes in elementary mathematics classroom: A multilevel analysis. *Journal of Experimental Education*, 64(1), 29-40.
- Hafseted, G., & Neuiyen, D. (1990). Measuring organizational culture busineses. *Jahanneshury*, 2,148-160.
- Haj Shamsayi, M., Karashki, H., & Amin Izadi, S. A. (2014). Testing the self-regulated mediation role model in the relationship between classroom social psychological atmosphere and middle school students' incompatibility. *Journal of School Psychology*, 3 (3), 21-37. (Persian)
- Hassanzadeh, L. (2013). The role of self-regulated learning in relation to classroom perceptions and academic achievement of first grade high school students in Kangan city. M.Sc., Islamic Azad University, Islamic Azad University of Marvdasht Branch, Fars. (Persian)
- Hongboontri, C., & Keawkhong, N. (2014). School culture: Teachers' Beliefs, Behaviors, and instructional practices. *Australian Journal of Teacher Education*, 39(5).
- Hooman, H. A., & Asgari, A. (2010). Prepare and standardize the progress motivation test. *Journal of Psychological Research*, 11, 9-32. (Persian)
- Hosseini Chari, M. (2003). Evaluation of elements and dimensions of school culture and its impact on cognitive-behavioral consequences in elementary school Sstudents in Shiraz. PhD thesis, Shiraz University, Shiraz. (Persian)
- Jebel, A. (2005). The relationship between coping style and self-regulation in learning and comparison of male and female third-year students in grades 7 and 8. M.Sc., Islamic Azad University, Tehran. (Persian)
- Kadivar, P. (2001). Evaluation of self-efficacy, self-governance and intelligence in high school students' academic progress. *Journal of Educational Sciences and Psychology*, 10 (1-2), 45-58. (Persian)
- Kadivar, P., Javadi, M. J., & Sajdian, F. (2010). The relationship between thinking style and self-regulation with motivation for progress. *Journal of Psychological Research*, 2 (6), 30-43. (Persian)
- Karshki, H. (2008). The role of self-regulation in informal learning. Proceedings of the First Conference on Non-formal Education and Learning, Mashhad, 611-627. (Persian)

- Keith, N., & Frees, M. (2005). Self-regulation in error management training: Emotion control and metacognition as mediators of performance effects. *Journal of Applied Psychology*, 90(4), 677-961.
- Kulwinder, S. (2011). Study of achievement motivation in relation to academic achievement of students. *International Journal of Educational Planning & Administration*, 2, 161-171.
- Maehr, M. (1990). School culture motivation and achievement. Michigan: E.J. 38: 53-10.
- Mirsepasi, N. (2015). Strategic management of human resources and job issues. Tehran: Mir. (Persian)
- Mostafa Sarbaz, Z., Abolghasemi, A., & Rostamoghli, S. (2014). A comparison of self-regulatory strategies, creative thinking and goal orientation in children with and without mathematical disorder. *Journal of Learning Disabilities*, 3(3), 68-78. (Persian)
- Naderi Baldaji, F. (2002). Effective socio-cultural and educational factors on attendance of nursing school students in Lordgan Wardel. M.Sc., Faculty of Psychology and Educational Sciences, Allameh Tabatabai University. (Persian)
- Narimani, M., Khoshnoodnia Chomachaei, B., Zahed, A., & Abolghasemi, A. (2016). A compare motivational beliefs and self-regulation learning strategies in boy students with dyslexia, dysgraphia, dyscalculia and normal. *Journal of Learning Disabilities*, 5(4), 87-107. (Persian)
- Niknami, M. (1996). Two concepts: Efficiency and effectiveness of school principals. *Management In School Education Quarterly*, 15, 12. (Persian).
- Parsa, M. (1997). Educational Psychology. First edition, Tehran: Scientific Publications. (Persian)
- Rajaei Hendry, Z. (2010). The relationship between achievement motivation and self-regulation with students' academic performance. M.Sc., Islamic Azad University, Central Tehran Branch, Tehran. (Persian)
- Rajaian, M. H. (2008). The relationship between students' perceptions of school culture and their academic achievement in Isfahan high schools in 2006-2007. M.Sc., Islamic Azad University, Khorasgan Branch, Isfahan. (Persian)
- Rio, J. M. (2005). Motivation and excitement (Fourth Edition). Translated by Yahya Seyed Mohammadi (2007). Tehran: Editing publication. (Persian)
- Rouenithani, F. (2013). The relationship between school culture and students' academic achievement: The moderating role of school size. M.Sc., Semnan University, Semnan. (Persian)
- Sabina, K. (2010). The role of achievement motivation in educational aspirations and performance. *General and Professional Education*,
- Safi, A. (1996). Rules of public, compulsory education and their functionality in Iran. *Management In School Education Quarterly*, 1, 24. (Persian).
- Salovaara, H. (2005). Achievement goals and cognitive learning strategies in dynamic contexts of learning, academic dissertation to be presented with the assent of the faculty of education, University Of Oulu, For Public Discussion In Faculty Of Education. Department Of Educational Sciences And Teacher Education.

- Samadi, M. (2004). A study of student and parent learning self-regulation: Studying the role of gender and academic performance. *Journal of Psychology and Educational Sciences*, 34 (1), 157-175. (Persian)
- Talibzadeh Noberian, M., Abolghasemi, M., Ashouri Nejad, F., & Mousavi, S. H. (2011). Investigating the structural relationships of self-concept, self-regulation learning and academic achievement of students. *Journal of Psychological Methods and Models*, 4, 79-65. (Persian)
- Yasemi Nejad, P., Taheri, M., Golmohammadian, M., & Ahadi, H. (2013). The relationship between self-regulation and achievement motivation and academic achievement in high school female students in Tehran. *Teaching and Learning Research*, 2 (3), 325-338. (Persian)
- Yousefi, J. (1997). One the relationship between school organizational culture and educational development in Shiraz city high school. MaThesis College Of Psychology. University Of AllamehTabatabaei. (Persian)
- Yusuf, M. (2011). The impact of self-efficacy, achievement motivation, and selfregulated learning strategies on students' academic achievement. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 15, 2623-2626.
- Zaghubi Gannad, S., Zaheri, L., & Savad Kuhi, Sahar. (2014). The relationship between academic self-regulation and academic burnout in female students. First National Electronic Conference on Applied Research and Research in the Humanities and Management. (Persian)

The Role of School Organizational Culture and Self-Regulation in predicting Achievement Motivation of High School Students

V. Fallahi¹, N. Mikaeili² & A. Atadokht³

Abstract

The aim of this research was to study the role of school organizational culture and self-regulation in anticipating achievement motivation of students. The research method was descriptive by correlation coefficients. The population was all the high school students in Parsabad city in academic year of 1394-1395 (N = 1532). The sample included 120 students who were selected by random cluster sampling. The school culture questionnaire, self-regulation questionnaire and achievement motivation questionnaire were used to collect the data. The data were analyzed by correlation coefficients of Pearson and multiple regression. The results showed that there was a significant positive relationship between achievement motivation with school organizational culture components of the relationship between students and teachers ($r = 0.44$), didactic occasions ($r = 0.49$), expectations ($r = 0.37$) and self-regulation ($p < 0.01$). The results of regression analyses showed that 39% of all the variance of achievement motivation was predicted by school organizational culture and 37% of it was determined by self-regulation. These results have some suggestions to counselors, managers and all education system agents to obviate psychical and educational problems of the students and also for advancement of their achievement motivation.

Keywords: School organizational culture, Self-regulation, Achievement motivation

---

1. **Corresponding author:** Ph.D Student of Psychology, University of Mohaghegh Ardabili (vahid.fallahi.68@gmail.com)

2. Professor, Department of Psychology, University of Mohaghegh Ardabili

3. Associate Professor of Psychology, University of Mohaghegh Ardabili